

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobkyně **N. V.**, bytem X, zastoupené Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem v Praze 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Magistrátu města Ostravy**, se sídlem v Ostravě, Prokešovo náměstí 8, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem,

t a k t o :

- I. Žaloba se **odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni se z účtu Krajského soudu v Ostravě **vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 2.000 Kč.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobkyně domáhala, aby soud rozhodl, že zásah žalovaného spočívající v nezákonné výhružce udělením pořádkové pokuty v předvolání ze dne 8.1.2016 č.j. SMO/008976/16/DSČ/Klo v řízení vedeném žalovaným pod sp. zn. S-SMO/239695/15/DSČ, byl nezákonný.

Žalobkyně uvedla, že písemnost ze dne 8.1.2016 č.j. SMO/008976/16/DSČ/Klo obsahovala předvolání k ústnímu jednání ve věci správního deliktu, které se mělo konat dne 1.2.2016. Žalovaný v předvolání uvedl, že pokud se zástupce žalobkyně k ústnímu jednání nedostaví, může mu být uložena pořádková pokuta až do výše 50.000 Kč (§ 62 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění – dále jen správní řád). Žalovaný zneužil svého postavení k tomu, aby si vynutil účast zástupce žalobkyně na ústním jednání. Ten se k ústnímu jednání dostavil, ve věci nic neuvedl a správní orgán vydal meritorní rozhodnutí, a to dne 17.2.2016. Vydání rozhodnutí tedy nebylo vázáno na účast žalobkyně na ústním jednání, takže mu žalovaný vyhrožoval pořádkovou pokutou neoprávněně. Žalobkyně v této souvislosti poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 10.6.2015 č.j. 6As 46/2015-39.

Krajský soud se zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem.

Podle ustanovení § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s.ř.s.) každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Krajský soud ve svém posouzení vycházel z rozsudku NSS ze dne 16.12.2015 č.j. 8Azs 144/2015-30, v němž NSS vyslovil, že *soudní řád správní konstruuje čtyři základní žalobní typy, které mají relativně samostatnou procesní úpravu, vzájemně se doplňují a nejsou volně zaměnitelné. Není v dispozici účastníka řízení volit, který z žalobních typů považuje za výhodnější, a jaké řízení bude iniciovat. Určujícím kritériem pro volbu žalobního typu totiž není žalobcova procesní taktika, nýbrž povaha jednání správního orgánu, proti kterému žaloba směřuje. ...Aby žaloba na ochranu před nezákonným zásahem dostála požadavkům uvedeným v § 82 s.ř.s. a mohla být věcně projednatelná, musí z jejích tvrzení být zcela jednoznačné, že směřuje proti zásahu správního orgánu, který není rozhodnutím.*

Je pojmově vyloučeno, aby soud v řízení o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu podle § 82 s.ř.s. meritorně rozhodoval o situaci, se kterou procesní předpis výslovně počítá a kterou vyhrazuje správnímu rozhodnutí. ...Jak citovaný rozsudek dále podrobně rozebírá, princip subsidiarity zásahových žalob není dotčen novelou účinnou od 1.1.2012 a nadále platí i u určovacích zásahových žalob. ...Smyslem soudního přezkumu nezákonných zásahů je totiž mimo jiné možnost vyslovit zákaz pokračovat v porušování práv. Závěr o nezákonnosti správního rozhodnutí skrze řízení o určení nezákonnosti zásahu by narážel na zásadu presumpce správnosti správních aktů, podle které vyvolává správní rozhodnutí účinky a považuje se za správné a zákonné, dokud není zrušeno zákonem stanoveným způsobem. Efektivní ochranu proti účinkům správních rozhodnutí soud může poskytnout výhradně v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, v němž je nadán pravomocí napadené rozhodnutí zrušit.

V posuzované věci je žalobkyní namítané předvolání k ústnímu jednání jedním z úkonů učiněných ve správním řízení vedeném proti žalobkyni pod sp. zn. S-SMO/239695/15/10č, které podle sdělení žalovaného nebylo ke dni podání posuzované žaloby dosud pravomocně ukončeno. Správním řádem jakožto základním procesním předpisem státní správy je předpokládáno ukončení správního řízení vydáním konečného rozhodnutí, které je soudně přezkoumatelné.

Krajský soud proto na základě závěrů učiněných ve shora citovaném rozsudku NSS ze dne 16.12.2015 č.j. 8Azs 144/2015-30 dospěl k závěru, že v posuzované věci nejsou splněny podmínky řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. s.ř.s. a žalobu proto v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. a) odmítl.

Pro úplnost krajský soud dodává, že v žalobkyní zmiňovaném rozsudku NSS sp. zn. 6As 46/2015 byla sice žaloba na ochranu proti nezákonnému zásahu, který měl spočívat rovněž v pohrůžce pokutou v případě nedostavení se k jednání ve správním řízení, projednána. Rozhodnutí Krajského soudu v Brně č.j. 29A 63/2013-51, které bylo předmětem kasační stížnosti, o níž NSS rozhodl zmiňovaným rozsudkem, bylo vydáno dne 25.11.2014. Rozsudek NSS ve věci kasační stížnosti pak byl vydán dne 10.6.2015. Rozsudek NSS sp. zn. 8Azs 144/2015, z něhož krajský soud vycházel v nyní posuzované věci a který výslovně rozebírá princip subsidiarity zásahových žalob, byl vydán až dne 16.12.2015. Jelikož právě tento rozsudek vyslovuje komplexní názor na danou problematiku, má krajský soud za to, že předchozí judikatura NSS jím byla překonána.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

O vrácení zaplaceného soudního poplatku bylo rozhodnuto v souladu s § 10 odst. 3 větou třetí a § 10 odst. 1 větou první zákona č.549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í : Proti výrokům I. a II. tohoto usnesení je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Proti výroku III. tohoto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Ostravě dne 8. září 2016

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu